

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118326314
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6118326314.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XXX, XXX XX E. - C. F., 2/ E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. H. XXXX/XXX, XXX XX E. - C. F., obidvoch právne zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária HPP s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, IČO: 36 867 489, proti žalovanému: OB-BELSTAV, s. r. o., so sídlom Olešná č. 500, 023 52 Olešná, IČO: 36 396 605, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Ul. 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, o zaplatenie sumy 8.460,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. CA-16C/1/2019-404 zo dňa 09.08.2023 v znení opravného uznesenia č. k. CA-16C/1/2019-415 zo dňa 10. októbra 2023 a opravného uznesenia č. k. CA-16C/1/2019-458 zo dňa 05. januára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) v poradí druhým odvolaním napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia č. k. CA-16C/1/2019-415 zo dňa 10.10.2023 a v znení opravného uznesenia č. k. CA-16C/1/2019-458 zo dňa 05.01.2024 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ istinu 8.460,- eur s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.800,- eur od 24.03.2015 do zaplatenia, s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 660,- eur od 19.10.2014 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I. napadnutého rozsudku) a rozhodol, že žalobcovia 1/ a 2/ majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II. napadnutého rozsudku).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že objednávateľia, t.j. žalobcovia 1/ a 2/ (fyzické osoby) uzatvorili dňa 26.09.2013 so zhotoviteľom – žalovaným (právnickou osobou) podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo riadne a včas vykonať dielo, a to hrubú stavbu rodinného domu – Hainburg an der Donau, za podmienok uvedených v zmluve (ďalej aj „Zmluva o dielo“), a taktiež že uzatvorili dňa 05.08.2014 Dodatok č. 1 k tejto zmluve (poznámka odvolacieho súdu: z obsahu spisu ako aj rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že správne malo byť uvedené „Dodatok č. 2“) a dňa 15.09.2014 Dodatok

č. 3 k tejto zmluve a že medzi stranami nebolo taktiež sporné, že dielo malo byť vykonané a odovzdané žalobcom 1/ a 2/ do 18.10.2014. Medzi stranami sporu bolo taktiež nesporné, že žalobcovia 1/ a 2/ sa so žalovaným dohodli v bode 2.7 Dodatku č. 2, že v prípade omeškania žalovaného so splnením záväzku vykonať a odovzdať dielo v bode 3.2. zmluvy mali žalobcovia ako objednávateľa nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50,- eur, a to za každý deň omeškania s tým, že nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý. Súčasne mal medzi stranami sporu za nesporné, že v bode 1.4 Dodatku č. 3 sa strany dohodli, že žalobcovia, t.j. objednávateľa majú nárok na penále vo výške 20,- eur za každý deň od 16.09.2014 až do dňa dokončenia a odovzdania diela, nie však dlhšie ako do 18.04.2014. Za nesporné medzi stranami sporu taktiež považoval to, že žalobcovia 1/ a 2/ písomným oznámením zo dňa 04.03.2015 adresovaným žalovanému a doručeným mu 23.03.2015 odstúpili od Zmluvy o dielo, vrátane jej dodatkov z dôvodu, že žalovaný nevykonal dielo riadne a včas do 18.10.2014 a okrem iných nárokov žalobcovia vyzvali žalovaného na odovzdanie stavebného denníka, vyčíslenie a odôvodnenie prípadných peňažných nárokov žalovaného voči nim ako objednávateľom diela. Taktiež poukázal na to, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný odo dňa uzatvorenia Dodatku 3 (t.j. 15.09.2014) ku dňu odstúpenia od zmluvy, t.j. 23.03.2015 vykonal na predmete diela, (t.j. dome žalobcov 1/ a 2/) stavebné práce, a to vybudovanie komína, krovu (latovanie, prikrytie strechy fóliou, za ktoré práce a materiál žalovanému nezaplatili žalobcovia náhradu.

1.2 Súd prvej inštancie mal medzi stranami sporu za sporné, že žalobcom 1/ a 2/ vznikol nárok na zaplatenie istiny 8.460,- eur (zmluvná pokuta), ktorá pozostáva zo sumy 7.800,- eur (dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 50,- eur za obdobie od 19.10.2014 do 23.03.2014 – poznámka odvolacieho súdu: z kontextu odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že správne malo byť uvedené „do 23.03.2015“), zo sumy 660,- eur (penále – dohodnutá zmluvná pokuta za obdobie od 15.09.2014 do 18.10.2014) vrátane 9,05 % úroku z omeškania zo sumy 7.800,- eur od 24.03.2015 do zaplatenia a zo sumy 660,- eur od 19.10.2014 do zaplatenia, a to na základe vyslovenia spornosti zo strany žalovaného z dôvodu, že žalovaný sa podľa svojich tvrdení nedostal do omeškania so zhotovením diela, nakoľko v zmysle zmluvy o dielo čl. 5.6 bol oprávnený prerušiť práce až do doby zaplatenia neuhradených dohodnutých platieb zo strany objednávateľa, keď namietal, že žalobcovia mu neuhradili faktúru č. FO0182014 vystavenú dňa 20.09.2014 a splatnú dňa 27.09.2014 na sumu 5.000,- eur a súčasne z dôvodu, že podľa tvrdení žalovaného malo dôjsť medzi konateľom žalovaného I. E. a žalobcom 1/ k ústnej dohode o urovaní niekedy v mesiaci apríl až máj roku 2015, na základe ktorej výstavba krovu žalovaným mala byť pre žalobcov 1/ a 2/ kompenzáciou za to, že dielo zo strany žalovaného nebolo zhotovené včas a že si žiaden z nich nebude voči sebe navzájom uplatňovať žiadne nároky.

1.3 Súd prvej inštancie ďalej poukázal na procesnú obranu žalovaného spočívajúcu v argumentácii, že výška zmluvnej pokuty je neprimerane vysoká, nakoľko presahuje viac ako 10 % z celkovej ceny diela, ako aj ním vznesenú námietku premlčania, keď žalovaný namietal, že predmetná zmluva o dielo je spotrebiteľskou zmluvou a jej ustanovenia sa musia vždy riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka o premlčaní, kde je všeobecná trojročná premlčacia doba. Súčasne poukázal na obranu žalovaného, že v prípade, ak by sa súd nestotožnil s jeho argumentami, tak si v konaní započítal sumu 5.000,- eur a príslušenstvo od 28.09.2015 až do zaplatenia z titulu neuhradenej faktúry č. FO0182014, ako aj argumentáciu žalovaného na pojednávaní zo dňa 09.08.2023, že on vykonal pre žalobcov 1/ a 2/ okrem vyhotovenia komína a interiérových priečok ešte ďalšie práce, a to krov a iné stavebné práce, ktoré si taktiež žiada započítať k pohľadávke, ktorú si žalobcovia 1/ a 2/ voči nemu uplatnili. Súd prvej inštancie súčasne poukázal na procesnú obranu žalovaného, ktorý konanie žalobcov 1/ a 2/ spočívajúce v tom, že títo nezaplatili faktúry, a potom odstúpili od zmluvy a následne si ešte uplatňujú voči nemu zaplatenie zmluvných pokút a chcú sa na jeho úkor obohatiť, a to aj napriek tomu, že si nesplnili voči nemu svoje vlastné záväzky, považuje za rozporné s dobrými mravmi.

1.4 Obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že on sa nedostal do omeškania so zhotovením diela, pretože podľa Zmluvy o dielo čl. 5.6 mal právo prerušiť práce až do doby ich zaplatenia, a tieto prerušil z dôvodu, že žalobcovia 1/ a 2/ mu neuhradili faktúru č. FO0182014 vystavenú dňa 20.09.2014 a splatnú dňa 27.09.2014 na sumu 5.000,- eur za zhotovenie komína a vnútorných priečok, vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú. Poukázal na to, že žalovaný vystavil dve rozdielne faktúry č. FO0182014 dvom rôznym subjektom na rôzne sumy pod rovnakým označením faktúry, pričom v roku 2014 zaslal Finančnému riaditeľstvu SR, Banská Bystrica len jednu faktúru FO0182014 pre odberateľa Mestská časť Bratislava – Staré Mesto a za ním tvrdené vyhotovené práce za zhotovenie komína a interiérových priečok pre žalobcu 1/ a 2/ faktúru pod totožným číslom finančnému riaditeľstvu nezaslal, v čom súd

prvej inštancie vzhliadol značné pochybnosti o vystavení faktúry FO0182014 za uvedené práce ku dňu 20.09.2014. Súčasne súd prvej inštancie dospel k záveru, že tvrdenie žalovaného o tom, že faktúru č. FO0182014 žalobcom 1/ a 2/ riadne doručil, a to tým spôsobom, že ju spolu so súpisom vykonaných prác odovzdal žalobcovi 1/ do rúk niekedy v septembri roku 2014, a tento mu sľúbil, že túto faktúru uhradí, bolo v konaní na základe vykonaného dokazovania vyvrátené, keď dospel k záveru, že žalobca 1/ v konaní preukázal, že v uvedenom období bol na dovolenke a následne na služobnej ceste. Vo vzťahu k listinnému dôkazu predloženému žalovaným, a to výzve na úhradu dlžnej čiastky zo dňa 14.10.2014, súd prvej inštancie poukázal na to, že touto žalovaný vyzval žalobcu 1/ na úhradu dlžnej čiastky 5.000,- eur z dôvodu neuhradenia faktúry č. FO0182014, ktorá bola splatná dňa 27.09.2014 s tým, že upozornil žalobcu 1/, že neuhradenie faktúry má za následok prerušenie prác a dodávok na realizovanej stavbe, pričom uvedená výzva žalovaného bola zasielaná žalobcovi na e-mailovú adresu A., A. dňa 14.10.2014 o 10:21 hod. Poukázal na to, že k uvedenej výzve absentuje potvrdenie o tom, že táto výzva aj skutočne žalobcovi 1/ bola aj doručená. Vo vzťahu k uvedenej výzve, ako aj vo vzťahu k predmetnej faktúre súd prvej inštancie konštatoval, že samotné vystavenie a zasielanie výzvy nepreukazuje zhotovenie komína a interiérových priečok, od ktorých žalovaný odvodzoval zaplatenie sumy 5.000,- eur predmetnou faktúrou, navyše keď táto faktúra preukázateľne nemohla byť v mesiaci september 2014 žalobcom doručená. Vo vzťahu k riešeniu otázky, či v období od uzavretia Dodatku č. 3 k zmluve o dielo, a to odo dňa 15.09.2014 do 20.09.2014, t.j. dňa vystavenia predmetnej faktúry za vykonané práce došlo zo strany žalovaného k zhotoveniu interiérových priečok a komína, za ktoré žalovanému podľa jeho tvrdenia žalobcovia 1/ a 2/ nezaplatili náhradu, čo malo byť následne dôvodom na prerušenie vykonávania prác žalovaným na diele žalobcov 1/ a 2/, súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný preukazoval vyhotovenie interiérových priečok a komína predloženými fotografiami na č.l. 67 až 70 spisu, pričom dospel k záveru, že z uvedených fotografií nie je možné zistiť, či boli na dome žalobcov ku dňu 20.09.2014 interiérové priečky vykonané, nakoľko zobrazujú vonkajšie múry stavby. Súd prvej inštancie navyše poukázal na to, že z fotografií na č.l. 67 a 68 je zrejme, že komín v tom čase ešte nebol postavený a že v čase ich vyhotovenia dochádzalo k realizácii výstavby krovu. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na to, že z informatívneho náhľadu k fotografiám predloženým zo strany žalovaného, ktoré sú súčasťou elektronického spisu, zistil, že fotografia na č.l. 67 bola vyhotovená dňa 25.11.2014 o 12:22 hod. a fotografia č. l. 70 dňa 19.11.2014 o 14:28 hod., na základe čoho dospel k záveru, že uvedenými fotografiami žalovaný sám vyvrátil svoje tvrdenie, že ku dňu 20.09.2014 zhotovil komín a ku dňu 18.10.2014 dokončil dielo pre žalobcov, keď ešte ku dňu 25.11.2014 len pristúpil k zhotoveniu krovu na dome žalobcov. Upriamil pozornosť aj na to, že skutočnosť, že ku dňu 25.11.2014 ešte nebol komín žalovaným zrealizovaný, preukazujú aj fotografie predložené žalobcami 1/ a 2/ na č.l. 342 a 343 spisu, ktoré boli zhotovené v roku 2023, na ktorých zreteľne vidno vybudovaný komín, a ktoré sú foteňé z rovnakého uhla, ako boli zhotovené žalobcom fotografie na č.l. 67 a 70, na ktorých sa komín nenachádza. V kontexte uvedených záverov potom vyhodnotil výpovede žalovaného a aj J. I. E. F., ktorý bol stavbyvedúcom na predmete diela, ako nevierohodné. Vo vzťahu k uvedenému skutkovému záveru súd prvej inštancie taktiež poukázal na to, že žalovaný svoje tvrdenie o tom, že vnútorné priečky a komín boli vybudované ku dňu 20.09.2014, preukazoval čestným prehlásením F. K. a C. K., pričom v rámci konania bol vykonaný výsluch F. K., ktorý v rozpore so skutočnosťami, ktoré uviedol v čestnom prehlásení, uviedol, že na stavbe žalobcov 1/ a 2/ realizoval len výkopové práce a realizáciu základovej dosky, avšak pokiaľ ide o vybudovanie hrubej stavby, stavania vnútorných priečok a komína, domurovania štítov po montáži krovu, on tieto práce nevykonával (v čestnom prehlásení však vyhlásil, že pre firmu žalovaného vykonával stavebné práce na stavbe RD v Hainburgu an der Donau pre A. B., pričom práce zahŕňali vybudovanie hrubej stavby, stavenie vnútorných priečok a komína, domurovanie štítov po montáži krovu na rodinný dom, pričom práce ukončili na jeseň 2014). Pokiaľ ide o čestné vyhlásenie a výsluch C. K., súd prvej inštancie konštatoval, že menovaný vzhľadom na to, že je v príbuzenskom pomere s konateľom žalovaného L. E. starším, odmietol po zákonom poučení súdu o dôsledku trestného stíhania v prípade krivej výpovede vo vzťahu k svojmu strýkovi - konateľovi žalovaného a jeho firme vypovedať. Na základe uvedeného súd prvej inštancie ustálil, že ani výpoveďou tohto svedka nebolo preukázané, že ku dňu 20.09.2014 žalovaný pre žalobcu vykonal výstavbu komína či interiérových priečok. Súd prvej inštancie vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal, že riadne zhotovil výstavbu interiérových priečok a komína ku dňu 20.09.2014, na základe čoho nebol ani oprávnený ku dňu 20.09.2014 faktúru FO0182014 žalobcom vystaviť a ani prerušiť vykonávanie prác. V tejto súvislosti súd prvej inštancie zdôraznil, že z Dodatku č. 3 k Zmluve o dielo vyplýva, že dielo má byť dokončené do 18.10.2014, a teda vnútorné priečky či výstavba komína mohla byť žalovaným zhotovená až do 18.10.2014, avšak žalovaný založil svoju procesnú obranu na skutkovom tvrdení, že komín a interiérové priečky zhotovil už ku dňu 20.09.2014 a že práce na vykonaní

diela žalobcov 1/ a 2/ prerušil na základe toho, že žalobcovia 1/ a 2/ mu za zhotovenie priečok a komína nezaplatili náhradu, a teda bol z jeho strany dôvod na to, aby prerušil vykonávanie prác na diele žalobcov.

1.5 Súd prvej inštancie v rámci vyhodnotenia skutkového stavu poukázal aj na rozporné tvrdenia konateľa žalovaného I. E., ktorý od podania žalobného návrhu v roku 2018 až do 17.03.2023 tvrdil, že sa nedostal do omeškania so zhotovením diela, nakoľko mal právo prerušiť práce, pretože mu žalobcovia 1/ a 2/ neuhradili faktúru FO0182014 na sumu 5.000,- eur za zhotovenie komína a vnútorných priečok a na pojednávaní dňa 17.03.2023 zmenil svoju procesnú obranu o skutkové tvrdenia, že medzi ním a žalobcom 1/ došlo k ústnej dohode o urovaní niekedy v mesiaci apríl až máj 2015, na základe ktorej si z dôvodu, že sa dostali do omeškania so zhotovením diela pre žalobcov 1/ a 2/, ako kompenzáciu za omeškanie nevyúčtovali náhradu za zhotovenie krovu na dome žalobcov 1/ a 2/. Súd prvej inštancie poukázal na to, že ak by skutočne bolo pravdivé tvrdenie žalovaného (že mali dôvod prerušiť práce na stavbe žalobcov 1/ a 2/ z dôvodu neuhradenia faktúry FO0182014), neexistoval by ani dôvod, aby nejakú ústnu dohodu so žalobcom 1/ ohľadne kompenzácie za to, že dielo zo strany žalovaného nebolo zhotovené včas, uzatvárali. Súd prvej inštancie súčasne mal za to, že žalovaný by na túto skutočnosť poukazoval už v rámci svojej procesnej obrany pri podaní odporu voči platobnému rozkazu a nie až po štyroch rokoch od podania žalobného návrhu.

1.6 Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti nároku uplatneného žalobcami, ktorý pozostával z nároku na penále vo výške 20,- eur za každý deň od 16.09.2014 do 18.10.2014, t.j. spolu 660,- eur – celkom za 33 dní omeškania x 20,- eur, a taktiež uložil žalovanému povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu žalobcom 1/ a 2/ vo výške 7.800,- eur (t.j. vo výške 50,- eur denne) za obdobie od 19.10.2014 do 23.03.2015, t.j. do odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcov 1/ a 2/, a to spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne odo dní nasledujúcich po dňoch, za ktoré im vznikol nárok na zmluvnú pokutu (t.j. od 24.03.2015 do zaplatenia pokiaľ ide o úroky z omeškania zo sumy 7.800,- eur a od 19.10.2014 do zaplatenia pokiaľ ide o úroky z omeškania zo sumy 660,- eur). V súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 súd prvej inštancie posúdil ako dôvodný aj paušálny nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur.

1.7 Námietku žalovaného týkajúcu sa neprimeranej výšky zmluvnej pokuty súd prvej inštancie vyhodnotil za nedôvodnú, poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/172/2007 zo dňa 30.09.2008, pričom zdôraznil, že v prejednávanej spore závisela konečná výška zmluvnej pokuty na dĺžke doby, v priebehu ktorej si žalovaný nesplnil svoju povinnosť, ku ktorej sa Zmluvou o dielo v spojení s dodatkami zaviazal a výsledná výška zmluvnej pokuty v danom prípade je potom dôsledkom relatívne dlhšej doby, ktorá uplynula odo dňa, kedy mal žalovaný dielo vykonať a odovzdať, pričom podľa názoru súdu prvej inštancie, žalovaný mohol zabrániť rastu celkovej výšky zmluvnej pokuty tým, že by v čo najkratšom čase splnil svoju povinnosť zhotoviť dielo.

1.8 Námietku premlčania vznesenú žalovaným súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú, keď poukázal na to, že právne vzťahy založené predmetnou zmluvou o dielo sa riadili Obchodným zákonníkom, v zmysle ktorého je premlčacia doba 4 roky, a z dôvodu, že žalobcovia sa v spore domáhali nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty za čas od 19.10.2014 do 23.03.2015 a penále za čas od 16.09.2014 do 18.10.2014 a žaloba bola podaná na súd dňa 27.08.2018, dospel k záveru, že nároky uplatnené v prejednávanej spore pri štvorročnej premlčacej dobe, nie sú premlčané.

1.9 Pokiaľ si žalovaný najskôr faktúrou č. FO0182014 voči žalobcom 1/ a 2/ započítal pohľadávku vo výške 5.000,- eur za zhotovenie komína a interiérových priečok, ktorá mala byť splatná 27.09.2014, súd prvej inštancie poukázal na to, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný ku dňu vystavenia tejto faktúry, ani ku dňu 27.09.2014, t.j. ku dňu splatnosti faktúry, tieto práce nevykonával, a teda z dôvodu, že jednostranným právnym úkonom možno započítať len existujúcu pohľadávku a pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu 27.09.2014 neexistovala, tak na uvedené započítanie neprihliadol.

1.10 Vo vzťahu k obrane žalovaného spočívajúcej v tom, že v konaní si voči žalobcom 1/ a 2/ uplatnil ďalšiu pohľadávku na započítanie, a to za zhotovenie krovu a iných stavebných prác, súd prvej inštancie primárne poukázal na to, že forma právneho úkonu započítania nie je predpísaná, avšak musí spĺňať všeobecné náležitosti stanovené v § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka a z jej obsahu musí byť zrejmé, aká pohľadávka a v akej výške sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. V tejto súvislosti

dospel k záveru, že žalovaný jednoznačne a určito nešpecifikoval, v akej výške si voči žalovaným 1/ a 2/ uplatnil pohľadávku za vyhotovenie krovu a za ktoré ďalšie stavebné práce okrem krovu a v akej výške si ešte uplatňuje náhradu. V tejto súvislosti poukázal na to, že pri stanovení výšky odmeny za zhotovenie krovu a ďalších stavebných prác nemohol vychádzať z ceny dohodnutej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným v bode 2.5. písm. b) Dodatku č. 10 4 (poznámka odvolacieho súdu: z kontextu odôvodnenia vyplýva, že správne má byť uvedené „Dodatku č. 2“) v sume 4.850,- eur z dôvodu, že zo strany žalobcov 1/ a 2/ došlo dňom 23.03.2015 k platnému odstúpeniu od zmluvy o dielo, čím zanikli všetky práva a povinnosti zmluvných strán s výnimkou práv a povinností v zmysle ust. § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka a nároku na zmluvnú pokutu podľa § 302 Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že nároky žalovaného voči objednávateľom (žalobcom 1/ a 2/) sa v tomto prípade spravujú ust. § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka a žalovaný má nárok voči žalobcom na úhradu toho, o čo sa žalobcovia ako objednávateľia zhotovených vecí obohatili. V nadväznosti na uvedené uzavrel, že výška bezdôvodného obohatenia nebola v konaní preukázaná a ani žalovaným uplatňovaná, a preto nemohlo byť návrhu žalovaného vyhovieť. Na doplnenie poukázal na to, že ak by si žalovaný voči žalobcom 1/ a 2/ uplatnil nárok na zaplatenie finančnej náhrady z titulu bezdôvodného obohatenia, tak tento nárok si uplatnil až na pojednávaní dňa 17.03.2023, t.j. viac ako 8 rokov po odstúpení žalobcov 1/ a 2/ od zmluvy o dielo, a teda by bol jeho nárok s prihliadnutím na námietku premlčania vyslovenú z opatrnosti žalobcami 1/ a 2/ premlčaný.

1.11 Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie súčasne vyplýva, že tento sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného o rozpornosti konania žalobcov 1/ a 2/ s dobrými mravmi z dôvodu, že žalovanému žalobcovia 1/ a 2/ nezaplatili za stavebný materiál a vykonané práce za zhotovenie interiérových priečok a za vybudovanie komína či krovu, a že ešte si voči nemu uplatňujú aj zmluvnú pokutu. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný sa dostal so zhotovením diela pre žalobcov 1/ a 2/ do omeškania a že ku dňu 18.10.2014 dielo nevykonal, z dôvodu čoho vznikol žalobcom 1/ a 2/ nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu v nimi uplatňovanej výške. Vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, ktoré na strane žalobcov vzniklo za dodaný stavebný materiál a vykonané práce žalovaným, súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný si mohol po odstúpení od zmluvy žalobcami 1/ a 2/ vyčíslieť svoje peňažné nároky, ktoré mal voči žalobcom a aj si ich voči nim uplatniť a ak si ich preukázateľne neuplatnil, nemôže sa odvolávať na dobré mravy a žiadať, aby jeho nečinnosť reparaoval súd. V tejto súvislosti poukázal na to, že tvrdenie žalovaného o tom, že sa so žalobcom 1/ niekedy v mesiaci apríl – máj roku 2015 stretol, kedy sa dohodli, že si žalobcovia 1/ a 2/ nebudú voči nemu uplatňovať zmluvnú pokutu a následne si žalovaný nebude fakturovať náhradu za vyhotovenie krovu, nebolo preukázané s tým, že žalobca 1/ toto tvrdenie výslovne poprel, a teda bolo založené len na tvrdení konateľa žalovaného I. E. a jeho syna J. I. E., ktorý v konaní vypovedal vždy v prospech žalovaného, a to tak čo sa týka tvrdenia žalovaného, že komín a interiérové priečky žalovaný vyhotovil do 20.10.2014, či tvrdenia, že žalovaný na stavbe žalobcov pracoval do konca novembra 2014, a to aj napriek tomu, že v konaní bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že to pravdou nie je. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie poukázal na § 585 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že dohodou o urovaní môžu si účastníci upraviť práva medzi nimi sporné a pochybné s tým, že ak záväzok medzi nimi bol zriadený písomne, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalovaný v konaní dohodu o urovaní súdu nepredložil a ak by aj takáto dohoda medzi nimi bola ústne uzatvorená, tak s poukazom na ust. § 40 Občianskeho zákonníka by sa jednalo o dohodu neplatnú.

1.12 Súd prvej inštancie súčasne zamietol návrh žalovaného na vykonanie ďalšieho dokazovania, a to vyžiadaním faktúr od žalobcov za vykonané práce (stavebný dozor) J. F., predložením zmluvy o dielo od firmy VaM Invest, projektovej dokumentácie rodinného domu žalobcov, vypočutím konateľa spoločnosti VaM Invest a žalobkyne 2/ za účelom preukázania svojho tvrdenia, že zhotovil pre žalobcov komín a interiérové priečky ku dňu 20.09.2014. Súd prvej inštancie tieto návrhy na vykonanie dôkazov zamietol z dôvodu, že neboli žalovanými produkované včas, nakoľko boli žalovanými navrhnuté až dňa 24.05.2023, t.j. 5 rokov po podaní žaloby, ako aj z dôvodu, že vykonaním vyššie uvedených dôkazov by nebolo možné preukázať, že ku dňu 20.09.2013 (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „20.09.2014“) žalovaný pre žalobcov zhotovil komín a interiérové priečky.

1.13 O práve na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcom 1/ a 2/, ktorí boli v spore v celom rozsahu úspešní, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný riadne a včas odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil nepreukázaním skutkových tvrdení zo strany žalobcu vo vzťahu k bodu 5.6 Zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalobcami a žalovaným dňa 05.08.2014 a faktúry FO0182014 s tým, že (podľa názoru žalovaného) sa bez primeraného dôvodu nezaoberal ďalšími žalovaným tvrdenými skutočnosťami, ktoré podľa názoru žalovaného majú zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Nestotožnil sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie, pričom podľa jeho názoru, ktorý prezentoval aj počas pojednávania dňa 09.08.2023, konanie pred súdom prvej inštancie trpelo niekoľkými vadami spočívajúcimi v opakovanom porušovaní princípu rovnosti strán sporu podľa čl. 6 CSP.

2.1 Žalovaný súčasne namietal, že súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil nedostatočne s tým, že sa s jeho argumentáciou nevysporiadal, resp. opomenul vysporiadať, a to i napriek tomu, že jeho tvrdenia mali podstatný vplyv na rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 736/2016.

2.2 Žalovaný opätovne poukázal na ust. Dodatku č. 3, v zmysle ktorého, bod 1.3, objednávateľ a zhotoviteľ sa dohodli, že predĺženie termínu vykonania a odovzdania diela podľa tohto dodatku sa nepovažuje za omeškanie zhotoviteľa so spojením záväzku podľa čl. V. bod 5.5 zmluvy v zmysle jej Dodatku č. 2, a preto objednávateľ nemá nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ani úrokov z omeškania. Podľa názoru žalovaného bol Dodatok č. 2 o zmluvnej pokute v bode 2.7 negovaný Dodatkom č. 3. V nadväznosti na uvedené žalovaný poukázal na to, že so žalobcami uzatvorili dňa 26.09.2013 Zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo riadne a včasné vykonanie diela: „Hrubá stavba RD – Heinburg an der Donau“, a to za podmienok v tejto zmluve dojednaných s tým, že v zmysle čl. V. bod 5 uvedenej zmluvy pri nedodržaní termínu zhotovenia diela zo strany žalovaného bol tento povinný uhradiť žalobcom sumu vo výške 0,1 % z nedokončeného objemu prác za každý deň omeškania. Ďalej uviedol, že so žalobcami uzavrel dňa 10.01.2014 Dodatok č. 1 k Zmluve o dielo zo dňa 26.09.2013, kde v zmysle čl. 1.2 sa zmenil termín ukončenia prác uvedených v čl. III. v bode 3.2 Zmluvy o dielo zo dňa 26.09.2013 z pôvodného textu „Termín ukončenia prác: do 4 mesiacov od nástupu na začatie realizácie prác“ za nový: „Termín ukončenia prác: do 30.05.2014“, pričom ostatné práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy zostali zachované. Poukázal na to, že pôvodcom tohto Dodatku č. 1 bol on, pričom žalobcovia s jeho obsahom súhlasili, na znak čoho tento opatrili svojimi vlastnoručnými podpismi. Uviedol, že v konaní bolo preukázané a považovalo sa za nesporné, že k predĺženiu viedli časté zmeny projektu, resp. požiadaviek žalobcov na dielo. Ďalej žalovaný uviedol, že so žalobcami dňa 05.08.2014 uzatvorili Dodatok č. 2 k Zmluve o dielo zo dňa 26.09.2013, kde sa v zmysle čl. 2.1 zmenil termín ukončenia prác uvedený v čl. III. v bode 3.2 Zmluvy o dielo zo dňa 26.09.2013 z pôvodného textu na nový: „Termín konania a odovzdania diela: do 15.09.2014“, pričom následne sa mal bodom 2.7 Dodatku č. 2 zmeniť v čl. V. Zmluvy o dielo doterajší bod 5.5, ktorý sa mal nahradiť novým znením: „V prípade omeškania zhotoviteľa s plnením záväzku vykonať a odovzdať v termíne uvedenom v bode 3.2 tejto zmluvy má objednávateľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50,- eur, a to za každý deň omeškania. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý.“. Uvedené však žalovaný považoval za zmätočné, a to tak vo vzťahu k Dodatku č. 3 Zmluvy o dielo zo dňa 26.09.2013, ako aj vo vzťahu k Dodatku č. 1 k Zmluve o dielo. Má za to, že pre prípad, aby uvedené ustanovenie Dodatku č. 2 bolo schopné vyvolať akékoľvek právne účinky, uvedené by muselo byť bezvadné, avšak z dôvodu, že podľa jeho názoru trpí výraznou dátumovou vadou, ktorá v celom rozsahu spochybňuje výšku žalobcami uplatňovaného nároku, nie je podľa názoru žalovaného možné uplatňovať si zmluvnú pokutu podľa čl. 2.7 Dodatku č. 2 v spojení s bodom 5.5 Zmluvy o dielo zo dňa 26.09.2013. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že pri osvojení si uvedeného by nárok žalobcu nebolo možné datovať k porušeniu podľa Dodatku č. 3 a práve naopak by uvedené bolo nevyhnutné datovať k termínu uvedenému v bode 3.2 Zmluvy o dielo, teda k dátumu pripadajúcemu na deň uplynutia štvormesačnej lehoty, čo však vzhľadom na existenciu úpravy obsiahnutej v Dodatku č. 1 považoval za nemožné. Podľa názoru žalovaného má predmetná zmätočnosť za následok faktickú aj právnu nemožnosť uplatnenia si nároku na zmluvnú pokutu v rozsahu 50,- eur denne za každý deň omeškania, pričom v spojení s Dodatkom č. 3 zo dňa 15.09.2014 bod 1.3, podľa ktorého objednávateľ a zhotoviteľ sa dohodli, že predĺženie termínu vykonania a odovzdania diela podľa Dodatku č. 3 sa nepovažuje za

omeškanie zhotoviteľa so splnením záväzku podľa čl. V. bod 5.5 v zmysle jej Dodatku č. 2 a objednávateľ preto nemá nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ani úrokov z omeškania, má za následok priamu aplikáciu bod 5.5 Zmluvy o dielo zo dňa 26.09.2013 v spojení s čl. 1.2 Dodatku č. 3 zo dňa 15.09.2014.

2.3 Žalovaný má za to, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vysporiadať sa s jeho tvrdeniami o neplatnosti uvedeného Dodatku č. 2, resp. jeho bodu 2.7 v rámci konania o zaplatenie, keď podľa jeho názoru z právneho hľadiska je nelogické nárokovať si zmluvnú pokutu či akýkoľvek iný nárok na základe ustanovenia, ktoré bolo vzápätí nahradené novým znením a rozhodnutie o priznaní nároku z neplatnej zmluvy, resp. jej jednotlivých článkov a dodatkov je podľa jeho názoru rozhodnutím arbitrárnym.

2.4 Podľa žalovaného i pre prípad, že by súd prvej inštancie priznal žalobcom nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a jeho kompenzačnú námietku vo výške 5.000,- eur by neuznal, táto za žiadnych okolností nemohla vychádzať z čl. 2.7 Dodatku č. 2, ale mala vychádzať priamo z bodu 5.5 zmluvy o dielo a v takom prípade mala byť suma rovnajúca sa zmluvnej pokute vo výške 12,67331 eur denne za každý deň omeškania, čo je pri omeškaní v rozsahu 155 dní suma 1.964,36 eur. Uviedol, že suma zmluvnej pokuty vychádza z Dodatku č. 3, kde podľa čl. 1.6 ku dňu podpísania tohto dodatku zostáva k vysporiadaniu prevedenie prác a dodávok na diele a následné platby v celkovom finančnom objeme 12.673,31 eur vrátane DPH a z čl. 5.5 zmluvy o dielo, podľa ktorého pri nedodržaní termínu zhotovenia diela zo strany žalovaného bol tento povinný uhradiť žalobcom sumu vo výške 0,1 % z nedokončeného objemu prác za každý deň omeškania.

2.5 Žalovaný ďalej poukázal, a to vzhľadom na právny záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní skutkových tvrdení spojených s protinárokom žalovaného voči žalobcovi vyplývajúceho z faktúry č. FO0182014, na svoje vyjadrenie zo dňa 21.03.2023, kde uviedol: „C. A. B., nar. XX.XX.XXXX vo svojej výpovedi uviedol, že práce vykonané spoločnosťou OB-BELSTAV berie ako určité odškodné za to, že neboli práce vykonané riadne a včas. To znamená, že samotný A. B. uviedol a považuje za nesporné, že zakúpenie komína, jeho zhotovenie, zakúpenie krovu, jeho osadenie, vykonanie podbitia a zafóliovanie strechy vykonané bolo, pričom predmetné práce z jeho strany zaplatené neboli a považuje ich za určité odškodnenie za to, že práce neboli vykonané riadne a včas.“ Uviedol, že on uvedené zopakoval aj na pojednávaní zo dňa 24.05.2023 a má za to, že tieto skutočnosti v spojitosti s tým, že žalobcovia podľa jeho názoru neunesli dôkazné bremeno vzťahujúce sa na ich tvrdenia, že boli nútení si dať dielo dokončiť iným spoločnostiam, pričom na otázku právneho zástupcu žalovaného položenú na pojednávaní, ktorým odpovedal žalobca 1/ slovami „neviem“, nemali podľa názoru žalovaného vyústiť do vyhlásenia uznesenia Okresným súdom Žilina na pojednávaní dňa 24.05.2023, ktorým zamietol jeho návrh zo dňa 17.03.2023 na vykonanie dôkazov, a to vyžiadania faktúr od žalobcov 1/ a 2/, ktoré im účtovali za vykonané práce: J. F., spoločnosť VaM Invest a aby žalobca 1/ predložil zmluvu o dielo uzatvorenú so spoločnosťou VaM Invest a aby žalobcovia 1/ a 2/ predložili projektovú dokumentáciu rodinného domu a rovnako tak návrh na vypočutie konateľov spoločnosti VaM Invest a žalobkyne 2/. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že súd prvej inštancie nemohol mať dostatočne zistený skutkový stav, ktorý má byť v zmysle ust. § 215 Civilného sporového poriadku podkladom pre rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal na to, že on počas celého konania trval na skutočnosti, že práce objednávateľovi dodal, čo podľa jeho názoru bolo preukázané aj výpoveďou žalovaného, tak aj svedkov a skutočnosť, že žalobcovia v závere tvrdili, že uvedené sa nezakladá na pravde, nebolo v konaní možné preukázať iným spôsobom ako vykonaním navrhnutých dôkazov. Z uvedeného dôvodu sa teda nemohol stotožniť s právnym názorom súdu vyjadreným v bode 51. odvolaním napadnutého rozhodnutia, ktorý zamietnutie odôvodnil tým, že návrhy neboli produkované včas ale až po uplynutí 5 rokov, keď takéto konštatovanie je neprimerané a nelogické vzhľadom na to, že žalovaným uskutočnené návrhy na doplnenie dokazovania sú odrazom skutočností, ktoré boli prezentované zo strany žalobcov a svedkov počas pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 17.03.2023, a teda o nevyhnutnosti ich vykonania žalovaný nemohol mať ani pri zachovaní mimoriadnej opatrnosti vedomosť. Žalovaný má za to, že uvedené konanie súdu prvej inštancie je svojvoľné a z toho dôvodu jeho právny zástupca na pojednávaní vzniesol námietku zaujatosti, s ktorou sa konajúci súd nevysporiadal. V tejto súvislosti má za to, že predmetné konanie má niekoľko väd, čo vyústilo v rozhodnutie, ktoré nemá právny ani logický základ. V nadväznosti na uvedené poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/6/2010.

2.6 Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu sa nestotožnili s námietkami žalovaného spočívajúcimi v tom, že konanie pred súdom prvej inštancie trpelo niekoľkými vadami spočívajúcimi v opakovanom porušovaní princípu rovnosti strán sporu, pričom žalobcovia poukázali na to, že žalovaný nijako nekonkretizoval tieto svoje výhrady, a preto netušia, čo mal žalovaný nimi na mysli.

3.1 Súčasne poukázali na to, že pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdil, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne s tým, že sa s argumentáciou žalovaného nevysporiadal, resp. opomenul vysporiadať, a to i napriek tomu, že tvrdenia žalovaného mali podstatný vplyv na rozhodnutie tak, že ani v tomto prípade žalovaný nijako nešpecifikoval svoje všeobecne popísané výhrady. Podľa názoru žalobcov je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie veľmi precízne a presvedčivo odôvodnený, pričom im nie je známe žiadne tvrdenie žalovaného, ktoré by mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci, s ktorým by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, keď majú za to, že súd sa podrobne zaoberal všetkými variantami procesnej obrany, ktoré žalovaný v priebehu sporu postupne uplatňoval a menil v závislosti na vývoji dokazovania, a to údajným omeškaním žalobcov s uhradením údajne vystavenej faktúry č. FO0182014 a okolnosťami jej údajného doručenia (odsek 34. rozsudku), časom výstavby komína a interiérových priečok ako podmienky vystavenia faktúry č. FO0182014 (odseky 34. a 35. rozsudku, kde súd konfrontoval tvrdenia žalovaného a svedka J. E. mladšieho s doloženou fotodokumentáciou, vrátane fotografií, ktoré predložil sám žalovaný, resp. odsek 36. rozsudku, kde súd konfrontoval výpoveď svedka K. s obsahom čestného vyhlásenia, ktoré predložil žalovaný), údajným prerušením výstavby diela a uzavretím údajnej dohody o urovaní (odseky 38. a 39. rozsudku), namietanou výškou zmluvnej pokuty (odseky 43. až 45. rozsudku), namietaným premlčaním nároku žalobcov (odsek 46. rozsudku) a započítaním údajných pohľadávok žalovaného (odseky 47. až 50. rozsudku).

3.2 Vo vzťahu k odkazu žalovaného na jeho vyjadrenie z pojednávania dňa 16.09.2021, podľa ktorého mal bod 1.3 Dodatku č. 3 k zmluve o dielo negovať nárok žalobcov na zmluvnú pokutu, pričom išlo o vyjadrenie na pojednávaní pred prvým rozsudkom v tejto veci, ktoré žalovaný už nikdy neskôr nezopakoval, žalobcovia uviedli, že sporové strany jednotlivými dodatkami k zmluve o dielo postupne predlžovali termín a vykonanie diela, pričom vždy sa dohodli na príslušnej úprave (novelizácii) znenia bodu 3.2 Zmluvy o dielo a ak potom bod 5.5 Zmluvy o dielo (v znení podľa bodu 2.7 Dodatku č. 2 k Zmluve o dielo) odkazuje na bod 3.2 Zmluvy o dielo, tak podľa žalobcov odkazuje vždy na jeho aktuálne (novelizované) znenie a na tomto princípe boli uzavreté všetky tri dodatky k Zmluve o dielo, pričom súčasne uviedli, že oni nerozumejú, prečo by mali trpieť „výraznou dátumovou vadou, ktorá v celom rozsahu spochybňuje výšku žalobcami uplatňovaného nároku“.

3.3 Na doplnenie poukázali na to, že v bode 1.3 Dodatku č. 3 k Zmluve o dielo sa sporové strany dohodli výlučne na tom, že predĺženie termínu na vykonanie diela podľa predmetného dodatku (t.j. predĺženie termínu do 18.10.2014) sa nepovažuje za omeškanie žalovaného podľa bodu 5.5 Zmluvy o dielo (t.j. žalobcovia do uplynutia takto predĺženého termínu nemajú nárok na zmluvnú pokutu podľa uvedeného bodu vo výške 50,- eur denne). Poukázali na to, že sporové strany sa zároveň v bode 1.4 Dodatku č. 3 k Zmluve o dielo dohodli, že za obdobie po uzavretí predmetného dodatku (t.j. od 16.09.2014) do dňa dokončenia a odovzdania diela, nie však dlhšie ako do 18.10.2014, majú žalobcovia nárok na penále vo výške 20,- eur denne. Z uvedeného je podľa žalobcov zrejmé, že dohoda sporových strán spočívala v tom, že oni (žalobcovia) budú súhlasiť s predĺžením termínu na vykonanie diela z pôvodného 15.09.2014 (dohodnutý v Dodatku č. 2 k Zmluve o dielo) na nový termín 18.10.2014, pričom za toto predĺžené obdobie im žalovaný nebude platiť zmluvnú pokutu vo výške 50,- eur denne, ale len penále vo výške 20,- eur denne. Žalobcom potom nie je zrejmé, ako by takáto dohoda sporových strán, ktorá bola ohraničená dátumom 18.10.2014, mohla mať vplyv na ich nárok na zmluvnú pokutu za omeškanie s vykonaním diela podľa bodu 5.5 zmluvy o dielo za obdobie po 18.10.2014, keď žalovaná suma pozostáva z penále vo výške 20,- eur denne za obdobie od 16.09.2014 do 18.10.2014 a zo zmluvnej pokuty vo výške 50,- eur denne za obdobie odo dňa 19.10.2014 do 23.03.2015.

3.4 Žalobcovia súčasne majú za to, že pre zisťovanie skutkového stavu v prejednávanej spore sú irelevantné skutočnosti o dokončení rodinného domu po ich odstúpení od zmluvy o dielo, keď oni vo vzťahu k týmto skutočnostiam neboli povinní uniesť žiadne dôkazné bremeno, a to obzvlášť za situácie, kedy bolo nepochybné, že žalovaný ani do odstúpenia od zmluvy o dielo nesplnil svoj záväzok vykonať dielo, čo podľa nich, okrem iného, žalovaný priznáva aj pri svojich zvláštnych výpočtoch v druhom a treťom odseku na strane 5 odvolania. Majú za to, že dokazovanie skutočností, ktoré nemajú žiadny význam pre meritórne rozhodnutie vo veci (ako napr. vylučenie konateľa spoločnosti VaM Invest s.r.o.,

ktorá zabezpečovala dostavbu ich domu, prípadne zmluva medzi nimi a touto spoločnosťou), by bola v priamom rozpore so základnými zásadami Civilného sporového poriadku vyjadrenými v článkoch 8 a 17 CSP. Žalobcovia majú za to, že žalovaný počas celého priebehu sporu mal množstvo možností na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany, čo aj využíval, pričom zdôraznili, že ani jedno jediné jeho tvrdenie, ktoré by mohlo mať vplyv na spochybnenie žalobou uplatneného nároku, sa neukázalo ako pravdivé. Uviedli, že pri existencii rozsiahlej fotodokumentácie (vrátane fotografií od žalovaného), z ktorej bolo nepochybné, že žalovaný nevykonal dielo riadne a včas, ako aj s prihliadnutím na obsah vyjadrenia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, ktoré v spojení s faktúrami, ktoré žalobca vystavil pre Mestskú časť Bratislava – Staré Mesto, je úplne vylúčená možnosť, že by sa skutkový dej mohol udiať tak, ako ho prezentoval žalovaný, a preto majú žalobcovia za to, že je zbytočné a nevhodné vykonávať ďalšie dôkazy, ktoré žalovaný navrhoval.

3.5 Žalobcovia súčasne majú za to, že nevykonaním týchto dôkazov nedošlo k žiadnemu porušeniu procesných práv žalovaného a že z jeho strany išlo len o pokus o vytváranie obštrukcií, ktorým by sa bezdôvodne predĺžilo konanie. Vyjadrili presvedčenie, že pri rôznych dodatočných návrhoch na vykonanie dokazovania by sa dôsledne malo prihliadať aj na výsledky skôr vykonaného dokazovania vo vzťahu k plneniu povinnosti sporovej strany pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, pričom majú za to, že túto procesnú povinnosť žalovaný počas celého trvania sporu nedodržiaval ani len v symbolickom rozsahu.

3.6 Na základe uvedeného žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný sa v odvolacej replike nestotožnil s argumentáciou žalobcov uvedenou vo vyjadrení k odvolaniu, pričom zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní. Podľa jeho názoru jeho odvolanie ako celok predkladá jasný a zreteľný odkaz na ním vytykané nedostatky konania pred súdom prvej inštancie a následne aj jeho vyústenia v podobe odvolaní napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že on v odvolaní odkázal na tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalobcovia považovali práce vykonané žalovaným za určité odškodnenie za to, že práce neboli vykonané riadne a včas, pričom nárok žalobcov, s ktorým sa obrátili na súd, považuje za nárok vyplývajúci z oneskoreného vykonania prác, resp. z ich nedodania a pre prípad posúdenia nároku žalobcov ako dôvodného by sa jednalo o dvojité odškodnenie, čo je pre neho neúnosné. Má za to, že uvedené tvrdenie je podstatné aj z toho hľadiska, že žalobcovia počas konania tvrdili, že on práce nevykonal a tieto si boli nútení dať vykonať inými dodávateľmi, čo však v konaní nepreukázali, a to i napriek jeho snahe o ich preukázanie a rovnako tak bez ohľadu na to, že boli výzvou súdu prvej inštancie zo dňa 08.07.2021 vyzvaní na konkretizáciu nedokončeného objemu prác.

4.1 Má za to, že žalobcovia sa tvrdeniami uvedenými v podanom vyjadrení pokúšajú navodiť zľahčujúci dojem na žalovaným vytknutú dátumovú vadu, čo žalovaný považuje za neprípustné, nakoľko trvá na tom, že absencia, resp. nezohľadnenie Dodatku č. 1 pri kreovaní akýchkoľvek následných dodatkov, nemôže mať za následok žalobcami sledované právne účinky. Domnieva sa, že pre prípad takéhoto nezohľadnenia jednoznačne uniká perfektnosť zmluvy a jej následných dodatkov, keďže z týchto právnych úkonov nie je možné jednoznačne a bez pochybností odvodiť výšku žalovaných nárokov. Poukázal na to, že Dodatok č. 3 už následne odkazuje na Dodatok č. 2, pričom však Dodatok č. 2 odkaz na Dodatok č. 1 neobsahuje a pre prípad akceptácie takéhoto nedostatku by došlo k akceptácii nároku žalobcov bez dostatočnej časovej odôvodnenosti, na ktorú bol, resp. by mal byť kladený dôraz, a to prioritne s ohľadom na účinky, ktoré majú dané zmeny vyvolať, teda účinky sankčného charakteru.

4.2 Žalovaný súčasne považuje za zjavne nelogické tvrdenie žalobcov o tom, že skutočnosti o dokončení rodinného domu sú irelevantné, nakoľko k nemu malo dôjsť až po odstúpení od zmluvy. Má za to, že samotný žalobca potvrdil, že predmetný dom dokončil žalovaný, a to pred tým, ako k odstúpeniu od zmluvy malo dôjsť, pričom uvedené malo byť zo strany žalobcov považované za odškodnenie. Považuje že neakceptovateľné, aby súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, ktoré majú preukázať odôvodnenosť čo i len časti žalovaného nároku, o ktorom vzniknú tak výrazné pochybnosti a o to intenzívnejšie, pokiaľ tieto pochybnosti potvrdí sám žalobca, ktorý je pánom sporu.

4.3 Na základe uvedeného žalovaný zotrval na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalobcovia v odvolacej duplike vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného o neúnosnosti, že by im mala byť priznaná zmluvná pokuta a zároveň im malo byť poskytnuté aj údajné odškodnenie, poukázali na bod 5.5 Zmluvy o dielo medzi nimi a žalovaným (v znení jej Dodatku č. 2), podľa ktorého bolo pri dojednaní zmluvnej pokuty za omeškanie s vykonaním diela dohodnuté, že nárok žalobcov na náhradu škody nie je zmluvnou pokutou dotknutý, a tak majú za to, že s prihliadnutím na ust. § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka je bezpredmetné zaoberať sa otázkou, či žalobcom bolo alebo nebolo poskytnuté aj nejaké odškodnenie nad rámec žalovanej zmluvnej pokuty. Ani prípadné poskytnutie údajného odškodnenia, ktoré však žalovaný nijako nepreukázal, by podľa názoru žalobcov nemalo vplyv na jeho povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu za omeškanie so splnením povinnosti vykonať dielo riadne a včas. Žalobcovia sú na rozdiel od žalovaného presvedčení, že nad všetky rozumné pochybnosti preukázali, že žalovaný nevykonával dielo v dohodnutom rozsahu a dohodnutom termíne a že ich nárok na zaplatenie žalovanej sumy je dôvodný, pričom podotkli, že žalovaný sa voči žalobe bránil len takým spôsobom, ktorý bol založený na jeho nepravdivých tvrdeniach a rôznych konštrukciách, ktoré boli v rámci vykonaného dokazovania vyvrátené. Tvrdenie žalovaného, podľa ktorého je „neakceptovateľné, aby súd prvej inštancie nevykonával dôkazy, ktoré majú preukázať odôvodnenosť čo i len časti žalovaného nároku, o ktorom vzniknú tak výrazné pochybnosti a o to intenzívnejšie, pokiaľ tieto pochybnosti potvrdí sám žalobca, ktorý je pánom sporu“ (3. strana vyjadrenia žalovaného), považujú za absolútne nezmyselné, a to po všetkých stránkach. Žalobcovia za rovnako nezmyselné považujú ďalšie rozvíjanie tvrdení žalovaného o údajnej „dátumovej vade“, v dôsledku ktorej „jednoznačne uniká perfektnosť zmluvy a jej následných dodatkov, keďže z týchto právnych úkonov nie je možné jednoznačne a bez pochybností odvodiť výšku žalovaných nárokov“, pričom poukázali na to, že napriek tomu, že obsahu týchto tvrdení ani po doplnení argumentácie žalovaného nad rámec odvolania nerozumejú, tak majú za to, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalovaný žiadnu „dátumovú vadu“ nenamietal, a preto je uplatnenie takéhoto prostriedku procesnej obrany v rozpore s ust. § 366 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Na základe uvedeného navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

6. Strany sporu v odvolacom konaní ďalšie podania neprodukovali.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t.j. žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie rozsudkom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému žalovanú sumu žalobcom 1/ a 2/, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m/ CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ako aj v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli vo veci vznesené a východiskovo sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcov, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

9. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1.) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2.). Z uvedeného vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ (žalovaný) v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keby takého pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nezhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

10. Žalovaný svoje odvolanie založil na odvolacích dôvodoch prezumovaných § 365 ods. 1 písm. f) a § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Súčasne namietal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne s tým, že sa s jeho argumentáciou nevysporiadal, resp. opomenul vysporiadať a to i napriek tomu, že jeho tvrdenia mali podstatný vplyv na rozhodnutie, čo by za splnenia podmienok zakladalo odvolací dôvod prezumovaný § 365 ods. 1 písm. d) CSP (porovnaj stanovisko Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015, publikované pod R 2/2016).

11. Východiskovo odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). V kontexte uvedeného odvolací súd vyhodnotil námietky žalovaného k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom ako nedôvodné. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia presvedčivo uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, pričom k svojim záverom došiel v kontexte vyhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale aj na relevantné argumenty strán. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného okresným súdom, ktorý je popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, odvolací súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 352/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „... odôvodnenie rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania...“.

12. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že on na pojednávaní zo dňa 16.09.2021 poukázal na bod 1.3 Dodatku č. 3, v zmysle ktorého objednávateľ a zhotoviteľ sa dohodli, že predĺženie termínu vykonania a odovzdania diela podľa tohto dodatku sa nepovažuje za omeškanie zhotoviteľa so spojením záväzku podľa článku V. bod 5.5 zmluvy v zmysle jej Dodatku č. 2 a objednávateľ preto nemá nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ani úrokov z omeškania, keď podľa jeho názoru bol Dodatok č. 2 o zmluvnej pokute v bode 2.7 negovaný Dodatkom č. 3. Poukázal na to, že ustanovenie Dodatku č. 2 (z obsahu odvolania vyplýva, že sa má jednať o ustanovenie bodu 2.7 predmetného dodatku) by muselo byť bezvadné, aby bolo schopné vyvolať akékoľvek právne účinky. Žalovaný však zastáva názor, že toto trpí výraznou dátumovou vadou, ktorá v celom rozsahu spochybňuje výšku žalobcami uplatneného nároku, preto nie je možné si uplatňovať zmluvnú pokutu podľa tohto článku 2.7 Dodatku č. 2 v spojení s bodom 5.5 Zmluvy o dielo zo dňa 26.09.2013. Žalovaný mal za to, že z právneho hľadiska je nelogické nárokovat' si zmluvnú pokutu, či akýkoľvek iný nárok na základe ustanovenia, ktoré bolo vzápätí nahradené novým znením a rozhodnutie o prejednaní nároku z neplatnej zmluvy, resp. jej jednotlivých článkov a dodatkov, je podľa názoru žalovaného rozhodnutím arbitrárnym.

12.1 S uvedenou odvolacou argumentáciou žalobcu sa odvolací súd nestotožnil. Primárne poukazuje na to, že žalovaný uvedenú odvoláciu námietku zakladá výlučne na svojom tvrdení, ktoré uviedol v štádiu konania na súde prvej inštancie, a to na pojednávaní zo dňa 16.09.2021, že „...Podľa nášho názoru týmto ustanovením dodatku č. 3 (poznámka odvolacieho súdu: rozumej bod 1.3 Dodatku č. 3) bol negovaný dodatok č. 2 o zmluvnej pokute v bode 2.7. dodatku č. 2 a teda nie je možné si uplatňovať 50,-eur, keďže tento dodatok bol dodatkom č. 3 bod 2.5 negovaný“, pričom jeho odvolacia argumentácia uvedená v odvolaní do určitej miery latentne a excesívne rozvíja predmetné tvrdenie. Vo vzťahu k uvedenej námietke sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odseku 32. druhý odsek odôvodnenia a odseku 40. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti iba na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na to, že zo Zmluvy o dielo a jej následných dodatkov č. 1 až 3. vyplýva, že zmluvné strany, t.j. strany sporu, si postupne predlžovali termín ukončenia prác na predmetnom diele – „hrubej stavbe rodinného domu“, pričom podľa bodu 3.2 Zmluvy o dielo zo dňa 26.09.2013 je uvedený termín ukončenia prác „do 4 mesiacov od nástupu na začatie realizácie prác“, následne Dodatkom č. 1 k predmetnej zmluve mal zhotoviteľ (žalovaný) vykonať dielo v termíne do 30.05.2014 (viď odkaz v bode 1.2. Dodatku č. 2), bodom 2.1 Dodatku č. 2 k Zmluve o dielo bola v článku III bod 3.2 Zmluvy posledná veta nahradená novým znením v znení „Termín vykonania a odovzdania diela: do 15.09.2014“ a podľa bodu 1.2 Dodatku č. 3 k Zmluve o dielo bol dojednaný nový „Termín vykonania a odovzdania diela: do 18.10.2014“. Súčasne predmetnými dodatkami bolo menené aj dojednanie o sankciách pri nedodržaní termínu zhotovenia diela, keď v (pôvodnej) Zmluve o dielo v bode 5.5 bolo uvedené, „Pri nedodržaní

termínu zhotovenia diela zo strany zhotoviteľa, uhradí zhotoviteľ objednávateľa sankciu vo výške 0,1% z nedokončeného objemu prác za každý deň omeškania“, pričom predmetné ustanovenie bolo zmenené Dodatkom č. 2 k Zmluve v bode 2.7, podľa ktorého „V článku V. zmluvy sa doterajší bod 5.5 nahrádza novým znením, ktoré je nasledovné: „v prípade omeškania zhotoviteľa so splnením záväzku vykonať a odovzdať dielo v termínu uvedenom v bode 3.2 tejto zmluvy má objednávateľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50,- eur, a to za každý deň omeškania. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý.““ a v Dodatku č. 3 k predmetnej Zmluve o dielo v bode 1.3 sa zmluvné strany dohodli, že „Objednávateľ a zhotoviteľ sa dohodli, že predĺženie termínu vykonania a odovzdania diela podľa tohto dodatku sa nepovažuje za omeškание zhotoviteľa so splnením záväzku podľa článku V. bodu 5.5 Zmluvy v zmysle jej dodatku č. 2 a objednávateľ preto nemá nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ani úrokov z omeškania.“ a (v nadväznosti na to) v bode 1.4 sa dojednali „Objednávateľ a zhotoviteľ sa dohodli, že na základe predĺženia termínu vykonania a odovzdania diela podľa tohto dodatku má objednávateľ nárok na penále vo výške 20,- eur za každý deň od 16.09.2014 až do dokončenia a odovzdania diela, nie však dlhšie ako do 18.10.2014.“. Z uvedeného je zrejmé, že dojednanie sporových strán týkajúce sa ukončenia diela a sankcií v prípade nesplnenia tejto povinnosti bolo také, že strany sporu sa dojednali na neskoršom termíne dokončenia diela, t.j. do 18.10.2014 s tým, že od 16.09.2014 do 18.10.2014 bude v zmysle bodu 1.4 Dodatku č. 3 k Zmluve o dielo povinný žalovaný žalobcom zaplatiť penále (osobitnú zmluvnú pokutu) vo výške 20,- eur za každý deň od 16.09.2014 až do dňa dokončenia a odovzdania diela, nie však dlhšie ako do 18.10.2014 (viď bod 1.4 Dodatku č. 3 k Zmluve o dielo) a v prípade, ak nedôjde k vykonaniu a odovzdaniu diela do uvedeného dňa (do 18.10.2014), vznikne objednávateľovi (žalobcom) voči zhotoviteľovi (žalovanému) v zmysle bodu 2.7 Dodatku č. 2 k Zmluve o dielo, ktorým sa nahradil dovtedajší bod 5.5 Zmluvy o dielo, uzavretej medzi stranami sporu dňa 26.09.2013, nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50,- eur, a to za každý deň omeškania s tým, že nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý. Z uvedeného je zrejmé, že strany sporu sa dohodli na tom, že po dobu od 16.09.2014 až do dňa dokončenia a odovzdania diela, najneskôr však do 18.10.2014, mali žalobcovia ako objednávateľa nárok na penále (osobitnú sankciu - zmluvnú pokutu vo výške 20,- eur za každý deň) a po tomto období žalobcom vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50,- eur za každý deň omeškania. Uvedené nepochybne vyplýva so samotného znenia Dodatku č. 3, ktorý výlučne upravuje (časovo obmedzene modifikuje) vzájomné vzťahy strán sporu iba po dobu ich dohodou predĺženého termínu vykonania diela (t.j. od 16.09.2014 do dňa dokončenia a odovzdania diela najneskôr do 18.10.2014), avšak nemožno z neho vyvodit', že by týmto dojednaním strany sporu prejavili vôľu zmeniť obsah záväzku dojednaného v článku V, bodu 5.5 Zmluvy o dielo v znení jej Dodatku č. 2. Pokiaľ ide o vzťah bodu 2.7 Dodatku č. 2 k Zmluve o dielo a pôvodného znenia článku V bodu 5.5 v Zmluve o dielo zo dňa 26.09.2013, z tohto je zrejmé, že dodatkom č. 2 bol menený článok V Zmluvy bod 5.5 (podľa bodu 1.2 dodatku č. 2 sa „Zmluvou“ rozumie Zmluva o dielo v znení jej dodatku č. 1), a teda pôvodné znenie ustanovenia o zmluvnej pokute v bod 5.5 Zmluvy o dielo bolo nahradené novým znením podľa predmetného dodatku. Odvolací súd sa potom nestotožnil s argumentáciou žalovaného, keď má za to, že pri porovnaní samotnej zmluvy o dielo a jej následných dodatkov pri dôvodoch, ktoré viedli strany k uzavretiu dodatkom, práve vyššie uvedený výklad v plnom rozsahu zodpovedá zneniu uvedených písomných dojednaní, ako aj dôvodom, ktoré k ich uzavretiu strany sporu viedli.

12.2 Neobstojí potom argumentácia žalovaného, že z právneho hľadiska je nelogické nárokovať si zmluvnú pokutu, či akýkoľvek iný nárok na základe ustanovenia, ktoré bolo vzápätí nahradené novým znením, keď k uvedenému v danom prípade ani len nedošlo, nakoľko ustanovenie bodu 1.3 Dodatku č. 3 k Zmluve o dielo sa výlučne vzťahuje na úpravu vzťahov medzi stranami sporu v období od 16.09.2014 až do dňa dokončenia a odovzdania diela, nie však dlhšie ako do 18.10.2014, a nejednalo sa teda o „trvalú“ zmenu zmluvy ohľadne nárokov na zaplatenie zmluvnej pokuty, ale iba o dočasnú (časovo určito ohraničenú) úpravu vzťahov medzi stranami sporu.

12.3 S poukazom na uvedené potom neobstojí ani argumentácia žalovaného, že súd prvej inštancie nemohol vychádzať z článku 2.7 Dodatku č. 2 k zmluve o dielo a mal vychádzať priamo z bodu 5.5 Zmluvy o dielo, v zmysle ktorého by výška zmluvnej pokuty za omeškание v rozsahu 155 dní predstavovala sumu 1 964,36 eur, t.j. vo výške 0,1 % z nedokončeného objemu prác za každý deň omeškania.

13. Ako nedôvodnú a do určitej miery aj nedostatočne konkretizovanú vzhliadol odvolací súd aj odvolaciu námietku žalovaného, ktorý v odvolaní poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 21.03.2023 v súvislosti s právnym záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní skutkových tvrdení spojených s jeho protinárokom voči žalobcovi vyplývajúcim z faktúry č. FO0182014, pričom odvolací súd v tejto súvislosti

poukazuje na závery súdu prvej inštancie uvedené v odsekoch 47. až 49. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje, a preto ich nepovažuje za potrebné ich opakovať. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na to, že žalovaný nijakým spôsobom bližšie nekonkretizoval ním iba všeobecne deklarovanú nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie.

14. Rovnako ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno vzťahujúce sa na ich tvrdenia, že si boli nútení dať dielo dokončiť iným spoločnostiam. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení, než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

14.1 Primárne je potrebné poukázať na to, žalobcovia už v podanej žalobe konkretizovali dôvodnosť uplatneného nároku práve nedokončením diela zo strany žalovaného do nadobudnutia účinnosti odstúpenia od Zmluvy o dielo. Obrana žalovaného bola v priebehu konania postupne (zásadným spôsobom) modifikovaná, a to v závislosti od toho, ako sa v konaní (v neprospech neho) vyvíjala dôkazná situácia a tejto dôkaznej situácii potom žalovaný „prispôboval“, prípadne upravoval svoje skutkové tvrdenia, čo značne znižuje hodnovernosť jeho tvrdení.

14.2 V konkrétnostiach odvolací súd upriamuje pozornosť na zo, že žalobcovia od počiatku, a to už v podanej žalobe a v následných podaniach vyvodzovali dôvodnosť žaloby z toho, že žalovaný až do odstúpenia od Zmluvy o dielo (t.j. do 04.03.2015, ktoré mu bolo doručené dňa 23.03.2015), bol v omeškaní s dokončením diela. Prvotnou a východiskovou obranou žalovaného v spore bolo to, že nárok žalobcov na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu omeškania so zhotovením diela nebol daný, nakoľko on bol oprávnený prerušiť vykonávanie stavebných prác z dôvodu omeškania žalobcov s úhradou faktúry č. FO0182014. Samotný žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu argumentoval tým, že žalobcovia neuhradili faktúru č. FO0182014, vystavenú dňa 20.09.2014 a splatnú dňa 27.09.2014 na sumu 5.000,- eur (za dokončenie interiérových priečok a komína), a preto bol oprávnený podľa bodu 5.6 Zmluvy o dielo prerušiť práce. V konaní bolo preukázané (tak ako to podrobne vyhodnotil súd prvej inštancie v odsekoch 34. až 37. odôvodnenia rozsudku), že ku dňu 20.09.2014 neboli predmetné práce vykonané. Obrana žalovaného spočívajúca v dôvodnom prerušení prác je potom v zjavnom rozpore s jeho námietkou, že žalobcom dodal všetky práce podľa zmluvy o dielo. Žalovanému bol súčasne známy obsah samotného odstúpenia od zmluvy, v ktorom ho žalobcovia vyzvali na vyčíslenie a odôvodnenie prípadných svojich peňažných nárokov voči žalobcom ako objednávateľom diela tak, ako na to správne poukazuje súd prvej inštancie v odseku 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Za takéhoto skutkového stavu bolo potom povinnosťou žalovaného preukázať, že boli dané dôvody na prerušenie prác na dokončení diela a v prípade unesenia dôkazného bremena ohľadne tohto tvrdenia by (žalobcami tvrdená) skutočnosť o nedokončení diela ku dňu odstúpenia od zmluvy stratila vo vzťahu k vzniku nároku na zmluvnú pokutu relevanciu. Žalovaný však v konaní vo vzťahu k splneniu (nesplneniu) svojej povinnosti dokončiť dielo v zmysle Zmluvy o dielo neunesol dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení, a pri nezmenenej argumentácii žalobcov (pri nepreukázaní dôvodov na prerušenie prác zo strany žalovaného) bolo povinnosťou žalovaného preukázať, že toto dielo (ku dňu účinnosti odstúpenia od Zmluvy o dielo) dokončil. Odvolací súd iba vo všeobecnosti na doplnenie uvádza, že nie je povinnosťou žalobcu uniesť dôkazné bremeno ku každej (z dôvodu vyvrátenia predchádzajúcej obrany žalovaného) novo formulovanej obrane žalovaného, ale v takomto prípade zaťažuje dôkazné bremeno žalovaného preukázať ním novo tvrdené skutočnosti, na ktorých zakladá svoju obranu. Bez ohľadu na uvedené závery, odvolací súd poukazuje na to, že žalobcovia vo svojom podaní zo dňa 24.03.2023 produkovali skutkové tvrdenia, v zmysle ktorých sa interiérové priečky na ich dome robili až v máji 2015, t.j. až po odstúpení Zmluvy o dielo, ktorá bola uzavretá medzi sporovými stranami a o tejto skutočnosti predložili faktúru spoločnosti VaM Invest s.r.o. č. 150100014, ako aj

fotografie zo dňa 29.05.2015, ktoré boli na ich dome vyhotovené pri inštalácii interiérových priečok. Odvolací súd s poukazom na uvedené považuje za potrebné opätovne na tomto mieste zdôrazniť, že žalovaný postupne produkoval viacero navzájom si odporujúcich tvrdení, keď tak, ako už bolo uvedené, primárne poukazoval na to, že mal právo prerušiť práce z dôvodu, že mu žalobcovia 1/ a 2/ neuhradili faktúru č. FO0182014, pričom napriek tomu, že mu bolo doručené odstúpenie od zmluvy, ako aj známa vyššie uvedená argumentácia žalobcov o vzniku nároku na zmluvnú pokutu do odstúpenia od zmluvy o dielo z dôvodu, že bol v omeškaní s vykonaním diela (t.j. ku dňu účinnosti odstúpenia od predmetnej zmluvy), toto tvrdenie žalobcov relevantným spôsobom nespochybnil a navyše v rámci svojej (opätovne) rozšírenej obrany učinenej na pojednávaní zo dňa 17.03.2024 modifikoval svoju procesnú obranu produkovaním skutkových tvrdení, že medzi ním a žalobcom 1/ došlo k ústnej dohode o urovaní niekedy v mesiaci apríl až máj 2015, na základe ktorej z dôvodu, že sa dostal do omeškania so zhotovením diela pre žalobcov 1/ a 2/ ako kompenzáciu za to, že nevykonal dielo včas, si neúčtoval náhradu za zhotovenie krovu na dome žalobcov 1/ a 2/ (viď č.l. 313 spisu).

14.3 V kontexte vyššie uvedených záverov potom odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie nemohol mať dostatočne zistený skutkový stav, keď zamietol návrh na vykonanie dôkazov, a to vyžiadanie faktúr od žalobcov 1/ a 2/, ktoré im účtovali za vykonané práce J. F. a spoločnosť VaM Invest s.r.o. a aby žalobca 1/ predložil zmluvu o dielo, uzatvorenú so spoločnosťou VaM Invest s.r.o., projektovú dokumentáciu rodinného domu a rovnako tak návrh na vypočutie konateľa VaM Invest s.r.o. a žalobkyne 2/, keď podľa tvrdení samotných žalobcov uvedená spoločnosť, ktorá dokončovala stavebné práce na ich rodinnom dome, tieto vykonala až po odstúpení od zmluvy, ktorú uzatvorili žalobcovia 1/ a 2/ so žalovaným. Argumentácia žalovaného, že až na pojednávaní zo dňa 17.03.2023 sa s poukazom na tvrdenie žalobcu 1/ dozvedel o týchto skutočnostiach, neobstojí, nakoľko mal v spore od doručenia žaloby vedomosť o dôvodoch odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcov a nič mu v rámci dovtedajšieho dokazovania nebránilo v tom, aby produkoval také skutkové tvrdenia príp. navrhol také dôkazy, ktoré by vyvrátili skutkové tvrdenie žalobcov o tom, že v čase odstúpenia od zmluvy už boli vykonané stavebné práce v zmysle Zmluvy o dielo v znení jej dodatkov.

15. Rovnako sa odvolací súd nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalovaného o svojvoľnom konaní súdu prvej inštancie, s ohľadom na čo jeho právny zástupca na pojednávaní vzniesol námietku zaujatosti, s ktorou sa podľa jeho názoru konajúci súd nevyporiadal. Vo vzťahu k uvedenej odvolacej námietke odvolací súd poukazuje na jej abstraktnosť ba priam latentnosť, keď zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 05.08.2023 vyplýva, že právny zástupca žalovaného vyslovil námietku zaujatosti voči sudcovi, „nakoľko ich sudca upozornil počas tichej porady, ktorú v priebehu konania mal s klientom, pričom aj žalobca sa so svojím klientom radil a nebol zo strany súdu upozorňovaný“, a taktiež poukázal na to, „že súd procesne pochybil, keď nevykonal výsluch svedka K., ktorý vo veci uviedol, že odmieta vypovedať, nakoľko je v príbuzenskom vzťahu s konateľom žalovaného, ktorý je jeho ujo. Z vyjadrenia svedka nebolo zrejmé, aké nebezpečenstvo trestného stíhania mu hrozí, ak odmieta vo veci vypovedať pre svoj príbuzenský pomer. Teda neboli zdôvodnené dôvody podľa § 201 CSP, prečo súd nevykonal výsluch svedka, ktorý vo veci odmieta vypovedať. Zároveň poukazuje na to, že súd poučil svedkov K. a K. 2-krát a taktiež ich poučil o výške trestnej sadzby na rozdiel od svedka, ktorého navrhol vo veci vypočuť žalobca a to J. F.“.

15.1 Oboznámením sa s obsahom tejto námietky zaujatosti odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že uvedená odvolacia námietka sa týka námietky voči procesnému postupu súdu, na ktorú súd podľa § 53 ods. 3 CSP neprihliada. Iba na doplnenie odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný v odvolaní konkretizoval námietku voči procesnému postupu súdu prvej inštancie iba vo vzťahu k nevysporiadaniu sa s námietkou zaujatosti (nie však dôvodmi, ktoré ho viedli k vznieseniu tejto námietky).

15.2 Žalovaný súčasne iba všeobecne konštatoval, že podľa jeho názoru má predmetné konanie niekoľko vád, čo malo za následok vydanie rozhodnutia, ktoré nemá právny ani logický základ. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na to, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, vyčerpávajúcim spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania a z právnych predpisov, ktoré na prejednávany prípad aplikoval, vyvodil svoje závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že súd prvej inštancie sa pri výklade aplikácie právnych predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu.

16. Žalovaný namietal, že súd nevykonal dôkazy na preukázanie jeho tvrdení, a preto sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie vyslovenom v odseku 51. odôvodnenia rozsudku. Vo vzťahu k uvedenej námietke odvolací súd vo všeobecnosti zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

16.1 Vo vzťahu k námietke spočívajúcej v tom, že súd prvej inštancie mal vykonať ním navrhnuté dôkazy, a to vyžiadať faktúry od žalobcov 1/ a 2/, ktoré im účtovali za vykonané práce J. F., spoločnosť VaM Invest s.r.o., vyzvať žalobcu 1/ na predloženie zmluvy o dielo uzatvorenej so spoločnosťou VaM Invest s.r.o. a súčasne aby žalobcovia 1/ a 2/ predložili projektovú dokumentáciu rodinného domu, súčasne vykonal dôkaz výsluchom konateľa spoločnosti VaM Invest s.r.o. a žalobkyne 2/. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že samotní žalobcovia viackrát v rámci svojich tvrdení poukázali na to, že ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy neboli stavebné práce na predmetnom rodinnom dome dokončené, pričom boli dokončené okrem iných spoločnosťou VaM Invest, s.r.o., a to po odstúpení od zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalobcami a žalovaným. S poukazom na uvedené odvolací súd uvedený návrh na vykonanie dokazovania vníma (aj s poukazom na prvotnú a v priebehu konania zo strany žalovaného viac-krát „modifikovanú“ obranu žalovaného, keď ním tvrdené skutočnosti v pôvodnej obrane a následnej rozšírenej obrane sa v podstatnej miere vylučovali) ako účelový. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že žalovanému nič nebránilo v tom, aby v spore preukázal, že nebol v omeškaní so zhotovením diela buď vôbec alebo v konkrétnej časti, keď za týmto účelom mohol navrhovať vykonanie dôkazov, ktorými by bolo preukázané, že predmetné dielo vykonal a ako aj dátum dokončenia diela (t.j. pred odstúpením od zmluvy o dielo). V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na vyjadrenie konateľa žalovaného (ďalšiu alternatívu termínu ukončenia diela) na č.l. 313 spisu, podľa ktorého dokončil práce na dome žalobcov do konca 10/2014, príp. skutočnosti vyplývajúce z výpovede svedka J. I. E., ktorý uviedol, že výstavba interiérových priečok a komína v dome žalobcov bola vykonaná niekedy v mesiaci september 2014 a stavebné práce na stavbe žalobcov prestali vykonávať v mesiaci október, ktoré prerušili preto, lebo im z firmy zavolali, že tieto práce nie sú zaplatené, ktoré skutočnosti boli v konaní zo strany žalobcov vyvrátené. Pokiaľ potom žalovaný navrhol v konaní pred súdom prvej inštancie vykonať predmetné dôkazy, tak uvedené dôkazy by mohli mať (v kontexte tvrdení žalobcov a vyvrátenej obrany žalovaného) relevanciu iba k zisteniu stavu dokončenosti až po účinnom odstúpení od zmluvy žalobcami, ktorý však pre posúdenie dôvodnosti žalobou uplatneného nároku už nebol rozhodujúci. Pokiaľ žalovaný navrhol vypočúť v spore žalobkyňu 2/, odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že žalovaný mohol predmetný návrh na vykonanie dokazovania výsluchom strany sporu navrhnúť už v skoršom priebehu konania. V kontexte uvedených úvah potom odvolací súd návrh na vykonanie uvedených dôkazov považoval za účelový.

17. V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalovaného, napadnutý rozsudok potvrdil aj v závislom výroku II. o práve na náhradu trov konania (t.j. trov prvoinštančného ako aj v poradí prvého odvolacieho konania), ktorý vykazoval vecnú správnosť a nebol v odvolacom konaní osobitne namietaný.

18. O nároku na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcom voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný nemal v odvolacom konaní ani len čiastočný úspech, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

19. V súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].